

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR ČEKIJOS RESPUBLIKOS SUTARTIS

DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublika ir Čekijos Respublika,
siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių
pažeidimų išvengimo,
susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Šalis arba jos administraciniai – teritoriniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, visų pirma:

a) Lietuvos Respublikoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis;
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą (toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Čekijos Respublikoje:

- (i) fizinių asmenų pajamų mokestis (dan z příjmu fyzických osob);
- (ii) juridinių asmenų pajamų mokestis (dan z příjmu právnických osob);
- (iii) nekilnojamojo turto mokestis (dan z nemovitosti) (toliau vadinami „Čekijos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROSIOS SĄVOKOS

1. Šioje Sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kurį kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis

besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulus ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Čekijos Respublika“ reiškia Čekijos Respublikos teritoriją, kurioje Čekijos Respublika pagal Čekijos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis suvereniomis Čekijos Respublikos teisėmis;

c) sąvokos „Susitariančioji Šalis“ ir „kita Susitariančioji Šalis“ reiškia Lietuvą arba Čekijos Respubliką, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, įmonę, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporaciją arba bet koki kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Šalies įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Šalies įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui;

g) sąvoka „įmonė“ turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal Susitariančiosios Šalies vidaus įstatymus;

h) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) Lietuvos atveju – bet kokį fizinį asmenį, turintį Lietuvos Respublikos pilietybę, ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją, individualią (personalinę) įmonę arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Lietuvos Respublikoje veikiančius įstatymus;

(ii) Čekijos Respublikos atveju – bet kokį fizinį asmenį, turintį Čekijos Respublikos pilietybę, ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Čekijos Respublikoje veikiančius įstatymus;

i) sąvoka „tarptautinis pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar oro transporto priemone, kuriuos vykdo Susitariančiosios Šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar oro transporto priemonė kursuoja tikrai tarp kitos Susitariančiosios Šalies vietovių;

j) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Lietuvos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą;

(ii) Čekijos Respublikos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Šaliai taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Šalies mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Šalies rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Tačiau ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje Šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje Šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo. Šioje Sutartyje Susitariančiosios Šalies Vyriausybė, jos administraciniai-teritoriniai padaliniai ir vietos valdžia laikomi tos Susitariančiosios Šalies rezidentais.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Šalyse, tai laikomas rezidentu tos Šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje iš Šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Šalyse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Šalių arba nėra nė vienos iš jų nacionalas, tai Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tai Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustato Sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ visų pirma apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar montavimo objektą arba su jais susijusią priežiūros ar konsultacinę veiklą, bet tik tada, kai tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgesnį negu devynių mėnesių laikotarpį,

b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultacines ar vadovavimo paslaugas, kurias Susitariančiosios Šalies įmonė teikia per darbuotojus ar kitus tam tikslui įmonės pasamdytus asmenis, bet tik tada, kai tokia veikla kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip šešis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai reklamai, informacijos teikimui, moksliniam tiriamajam darbui ar panašiai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Šalyje nuolatinę buveinę bet kokiais veiklais, kurių tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši

pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Šalyje nuolatinės buveinės, jeigu ji šioje Šalyje tik užsiima komercine- ūkine veikla per brokerį, įgaliotinį arba bet kokį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Sąvoka „nekilnojamas turtas“ vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Analogiškas teisinis režimas taip pat taikomas pajamoms, gaunamoms iš turto, papildančio nekilnojamąjį turtą, gyvulių ir įrenginių, naudojamų žemės ir miškų ūkyje, teisių, numatytų bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, bet kokio opciono ar panašios teisės įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufukto bei teisės į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai bei oro transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar bet koku kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje nekilnojamas turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Šalyje, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Šalies įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanči tokia pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, priskirtas šiai nuolatinei buveinei, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Šalis leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos remiantis tos Šalies vidaus įstatymais.

4. Jeigu Susitariančiojoje Šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tokiai Susitariančiajai Šaliai apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar oro transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Šalies įmonės ir kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Šalies rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu kompanija, Susitariančiosios Šalies rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Šalies, ta kita Šalis gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje Šalyje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete, taip pat gali iš kompanijos nepaskirstyto pelno neimti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Šalyje ir mokamos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiojoje Šalyje susidarančios palūkanos, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Šalies Vyriausybė, įskaitant administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią, Centrinį banką ar bet kokią kitą finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės laiduotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Susitariančiojoje Šalyje.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne ir ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė yra.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Šalyje ir mokami kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės ar turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę, dėl kurių susidarė atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė yra.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis ar informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, perleidimo arba iš kompanijos, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidento kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinei veklavietei, naudojami individualiai savarankiškai veiklai, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna Susitariančiosios Šalies įmonė iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar oro transporto priemonių arba iš su tokių jūrų laivų ar oro transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra turta perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veklavietę kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu jis turi ar turėjo tokią nuolatinę veklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veklavietei. Šiame paragrafe fizinis asmuo, kuris Susitariančiojoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikomas turinčiu nuolatinę veklavietę toje Šalyje tais metais.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ apima visų pirma savarankišką mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje Šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Šalyje, jeigu įvykdytos visos šios sąlygos:

a) gavėjas kitoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas priskiriamas ne nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą Susitariančiosios Šalies rezidento tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar oro transporto priemonėje gali būti apmokestinamas toje Šalyje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Šalies rezidentės, direktorių valdybos ar kokio nors kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą Susitariančiojoje Šalyje, jeigu jo vizitas į tą Šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, Susitariančiosios Šalies rezidentui už praeityje dirbtą darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje Šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas ir į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, mokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina Susitariančiosios Šalies socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors Susitariančiojoje Šalyje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Šalyje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai, už samdomąjį

darbą tai Šaliai arba padaliniui, arba vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetai, apmokestinamas tik toje Šalyje.

b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu tarnyba atliekama toje Šalyje ir fizinis asmuo yra tos Šalies rezidentas, kuris:

(i) yra tos Šalies nacionalas arba

(ii) netapo tos Šalies rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Šaliai arba padaliniui arba vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetai, apmokestinama tik toje Šalyje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu fizinis asmuo yra tos Šalies rezidentas ir nacionalas.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui arba vietos valdžiai.

20 straipsnis

STUDENTAI, PROFESORIAI IR TYRINĖTOJAI

1. Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas arba mokinys, arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Šalį buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Šalyje tiktai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Šalies ribų.

2. Fizinį asmenį, kuris į Susitariančiąją Šalį atvyko mokytis arba atlikti mokslo tiriamąjį darbą universitete, koledže ar kitoje Susitariančiojoje Šalyje pripažintoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat šį atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas, pirma paminėta Susitariančioji Šalis atleidžia nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar mokslo tiriamąjį darbą, ne ilgesniam negu dvejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis pirmą kartą atvyko tokiu tikslu.

3. Šio straipsnio 2 paragrafo nuostatos netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tyrinėjimų, jeigu tokie tyrinėjimai atliekami ne visuomeniniais tikslais, o visų pirma konkretaus asmens ar asmenų naudai.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Šalies rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarančios ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės ar turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Šalies rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidento kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinėi veiklavietei, naudojamai individualiai savarankiškai veiklai, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Šalies įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar oro transporto priemonių ir iš su tokių jūrų laivų ar oro transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Šalyje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Šalyje.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Čekijos Respublikoje, o jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

a) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Čekijos Respublikoje sumokėtam pajamų mokesčiui,

b) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Čekijos Respublikoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kokių atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų ar kapitalo mokesčio dalies, kuri, priklausomai nuo aplinkybių, priskiriama pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Čekijos Respublikoje.

2. Čekijos Respublikos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Čekijos Respublika, apmokestindama savo rezidentus, gali į tokių mokesčių apmokestinimo bazę įtraukti tokias pajamų ar kapitalo rūšis, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, taip pat gali būti apmokestinamos ir Lietuvoje, bet iš remiantis tokia baze apskaičiuoto mokesčio leidžia atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam mokesčiui. Tačiau tokia atimama suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Čekijos mokesčio dalies, kuri priskiriama pajamoms ar kapitalui, kurie, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami Lietuvoje.

b) Kai, remiantis bet kuria Sutarties nuostata ar vidaus įstatymu, Čekijos Respublikos rezidento gaunamos pajamos ar turimas kapitalas atleidžiami nuo mokesčio Čekijos Respublikoje, nežiūrint į tai, Čekijos Respublika, skaičiuodama tokio rezidento mokesťį nuo likusių pajamų ar kapitalo, gali atsižvelgti į atleistų nuo mokesčio pajamų ar kapitalo dydį.

3. Laikoma, kad 1 ir 2 paragrafuose naudojamos sąvokos „Lietuvoje sumokėtas mokesťis“ ir „Čekijos Respublikoje sumokėtas mokesťis“ apima bet kokį mokesťį, kuris turėtų būti mokamas, jeigu nebūtų išimčių ar nuolaidų, taikomų pagal ekonomikos plėtrai skirtus Lietuvos ar Čekijos Respublikos įstatymus.

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Šalies nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos Šalies nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurių Susitariančiosios Šalies įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinimas toje kitoje Šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip Susitariančiosios Šalies įsipareigojimas kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Šalies rezidento skolos.

4. Susitariančiosios Šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų Šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragrafe, – į tos Susitariančiosios Šalies, kurios nacionalas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Šalių kompetentingų asmenų atstovų.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši Sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai, nuostatas. Keitimas informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Šalies gaunama informacija laikoma paslapyje taip pat kaip ir informacija, gaunama pagal tos Šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje Sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet koku atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Šalį:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymų ir valdymo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

27 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinė agentų arba konsulinių tarnautojų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

28 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Šalių Vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios Sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.

2. Ši Sutartis įsigalioja po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo dienos, ir joje numatytos nuostatos taikomos:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo.

29 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja, kol Susitariančioji Šalis ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nutraukti Sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio – nuo pajamų, gaunamų nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

Visą tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 1994 m. spalio 27 d. lietuvių, čekų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai turi vienodą galią. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

ČEKIJOS RESPUBLIKOS VARDU
